

Следующим этапом нашей работы будет анализ ценовой конъюнктуры отечественного рынка ГП группы бигуанидов.

Литература:

1. Щербак И.Б. Всемирный день диабета – 2013 в Украине: курс на диабетологическое просвещение и профилактику / И.Б. Щербак// Український медичний часопис. - 2013, - №6. – С. 20-21.

Мехпалієва Євгенія

студентка 4-го курсу фармацевтичного факультету

Запорізького державного медичного університету

Науковий керівник: ас Хромільова О.В.

ЩОДО ОТРИМАННЯ ТАБЛЕТОК «ТІОТРИАЗИД» МЕТОДОМ ВОЛОГОЇ ГРАНУЛЯЦІЇ

У багатьох країнах світу туберкульоз – одна з найпоширеніших інфекційних хвороб. На теперішній час спостерігається епідемічний підйом захворювання. Основу лікування складають різноманітні лікарські засоби, такі як похідні гідразидуізоникотинової кислоти, антибіотики та сучасні лікарські засоби [И.Ф.Беленичев, 2006].Ізоніазид є ефективним препаратом, але, поряд з позитивним фармакотерапевтичним ефектом чинить токсичний вплив на функції печінки, центральної та периферичної нервової системи, кардіо- і системну гемодинаміку. Попередніми дослідженнями встановлено, що для зменшення токсичної дії Ізоніазиду необхідно одночасно призначити препарат антиоксидантної дії, а саме – Тіотриазолін.

Виходячи з вищезазначеного вважаємо, що доцільно створити лікарську форму саме у вигляді таблеток, до складу яких входять діючі речовини Ізоніазид та Тіотриазолін, тому метою нашого дослідження є створення нового комбінованого препарату «Тіотриазид» у вигляді таблеток .

При розробці нової таблеткованої лікарської форми необхідно було вибрати оптимальні допоміжні речовини (наповнювачі, розпушувачі, зв'язуючі тощо). Допоміжні речовини повинні забезпечувати всі фармако-технологічні вимоги, які висуваються до таблеткованої лікарської форми ДФУ. В ході досліджень нами було вивчено чотири фактори та дванадцять їх рівнів. Після проведених досліджень було вибрано оптимальний склад таблеток, діючими речовинами яких є Ізоніазид та Тіотриазолін в співвідношенні 4:1 під умовною назвою «Тіотриазид» [Кучеренко, 2014]. Відібрані допоміжні речовини дали змогу отримати

таблетки, які відповідають діючим вимогам ДФУ за фармакотехнологічними показниками: однорідність в масі, стійкість до роздавлювання, стиранистість та час розпаду.

Завдяки проведеним дослідженням отримані таблетки наступного складу: діючих речовин 0,25 г; допоміжних до отримання таблетки масою 0,3 г.

Михайлюк Євгеній

асистент кафедри клінічної фармації,

фармакоterapiї та УЕФ ФПО

Запорізького державного медичного університету

Науковий керівник: завідувач кафедри клінічної фармації,

фармакоterapiї та УЕФ ФПО, д.мед.н., проф. Білай І.М.

ГІСТОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ОРГАНІВ ЩУРІВ ПРИ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОМУ АЛКОГОЛЬНОМУ ГЕПАТИТІ ПІД ВПЛИВОМ 4-АМІНО-5-(ФУРАН-2-ІЛ)-4Н-1,2,4-ТРІАЗОЛ-3-ТІОЛУ

Ні для кого не є секретом, що алкоголізм на сьогоднішній день має статус світової соціально - медичної проблеми. Щорічно в нашій країні на облік стає 100 000 алкоголіків. Однак за оцінками в реальності їх більше в десять разів, що наближається до ознак національної епідемії. Відповідно до прийнятих міжнародних правил, небезпечним рівнем, за яким починаються алкоголізм і соціальні проблеми, вважається рівень у 8 літрів чистого спирту на людину на рік. Сьогодні рівень вживання алкоголю на Україні є одним з найбільших у світі і становить приблизно 20 літрів абсолютного спирту на людину на рік (офіційна статистика повідомляє про 12-13 літрів). Щорічно від алкоголю і наркотиків на Україні помирає близько 380 тисяч осіб. Крім того відомо, що саме печінка є органом, який в першу чергу страждає від впливу алкоголю, як гострого так і хронічного [Байкова, 2013].

Враховуючи вищесказане можна зробити висновок, що вивчення змін, які відбуваються в печінці під впливом алкоголю, а також підбір адекватного гепатопротектора є в даний час першорядним питанням .

Метою даного дослідження було вивчення особливості будови печінки в умовах моделювання гострого алкогольного отруєння і після ентерального введення 4-аміно-5-(фуран-2-іл)-4Н-1,2,4-тріазол-3-тіолу.

Дослідження виконані на лабораторних щурах самцях, лінії «Вістар» масою 120 – 170 г. Щури, що брали участь в експерименті, були розділені на 4 групи: 1-а група - інтактні щури, утримувалися в умовах віварію, введенню речовин не піддавалися. 2- а група - щури, що